

DÀN BÀI NGHIÊN CỨU KẾT TINH GIÓP, CHÂM NGÔN, TRUYỀN ĐẠO

LỜI THEN CHỐT

Mục đích của Đức Chúa Trời trong việc xử lí những người yêu Ngài là để họ đạt được Ngài đến mức đầy đủ nhất, vượt trên việc mất đi tất cả những gì họ có mà không phải là Ngài, hầu Ngài được biểu lộ qua họ nhằm hoàn thành mục đích của Ngài trong việc tạo dựng con người

Gióp là một thiện nhân, biểu lộ mình trong sự hoàn hảo, chính trực và phẩm hạnh của mình, nhưng ý định của Đức Chúa Trời là Gióp bị giảm hạ đến không còn gì, để sự tồn tại của ông được duy trì, để được Đức Chúa Trời truyền vào ông và trở nên một Thần-nhân, bày tỏ các thuộc tính thần thượng

Mục đích của Đức Chúa Trời trong việc đối xử với dân thánh Ngài là để họ được trống không khỏi mọi sự và tiếp nhận Đức Chúa Trời là sự đạt được của mình; ao ước của lòng Đức Chúa Trời là họ đạt được Ngài là sự sống, là nguồn cung ứng sự sống và là mọi sự cho bản thể họ cách đầy trọn

Khi dân được tuyển chọn và được chuộc của Đức Chúa Trời kinh nghiệm Christ là khôn ngoan từ Đức Chúa Trời đối với họ và họ dự phần vào và vui hưởng các sự phong phú của Christ thì các sự phong phú ấy sẽ cấu tạo họ thành Hội thánh, mà qua đó sự khôn ngoan đa diện của Đức Chúa Trời được tỏ ra cho các bậc cai trị và uy quyền thuộc thiên sứ trên cõi trời biết

Sứ điệp Một

Câu hỏi vĩ đại trong sách Gióp và câu trả lời vĩ đại

Đọc Kinh văn: Gióp 1:1; 10:2b, 13; Êph. 3:9; Gióp 42:5-6

I. Bốn mươi hai chương của sách Gióp để lại cho chúng ta một câu hỏi vĩ đại gồm hai phần: Mục đích của Đức Chúa Trời trong việc tạo dựng con người là gì, và mục đích của Đức Chúa Trời trong việc xử lý dân được chọn của Ngài là gì?—1:1; 10:2b, 12-13; đc. 11:12; 13:4:

- A. Gióp đã nói với Đức Chúa Trời: “Hãy tỏ cho tôi biết nhân sao Chúa tranh luận với tôi” (10:2b); “Chúa giấu các điều này nơi lòng Chúa; / Tôi biết điều ấy ở với Ngài” (c. 13).
- B. Điều này hàm ý rằng Gióp không thể tìm ra lí do Đức Chúa Trời đối xử với ông như vậy, nhưng ông tin rằng hẳn phải có lí do nào đó giấu kín trong lòng của Đức Chúa Trời; điều giấu kín trong lòng Đức Chúa Trời là huyền nhiệm của các thời đại—gia tể đời đời của Đức Chúa Trời—Êph. 3:9.

II. Câu trả lời vĩ đại cho câu hỏi vĩ đại này là huyền nhiệm được giấu kín trong Đức Chúa Trời trải suốt các thời đại, tức gia tể đời đời của Đức Chúa Trời, ý định đời đời của Đức Chúa Trời cùng với khát vọng của lòng Ngài là ban phát chính Ngài trong tính Tam Nhất Thần thượng của Ngài, là Cha trong Con bởi Linh, vào trong dân được chọn của Ngài để là sự sống và bản chất của họ hầu họ trở nên một cơ cấu hữu cơ, tức Thân thể Đấng Christ là người mới, vì sự đầy đủ của Đức Chúa Trời, sự biểu lộ của Đức Chúa Trời, là điều sẽ tổng kết trong Giê-ru-sa-lem Mới—1 Ti. 1:3-4; Êph. 1:22-23; 3:9, 19; Sáng. 1:26; Ês. 43:7; La. 8:29; 1 Gi. 3:2:

- A. Gióp và những người bạn của ông nghĩ rằng những nỗi khổ ông đang chịu là vấn đề về sự phán xét của Đức Chúa Trời; tuy nhiên, những nỗi khổ của Gióp không phải là sự phán xét của Đức Chúa Trời mà là sự tước bỏ và thiêu hủy của Đức Chúa Trời hầu Đức Chúa Trời có thể đạt được Gióp để ông có thể đạt được Đức Chúa Trời nhiều hơn.
- B. Dù Đức Chúa Trời đang tước bỏ Gióp nhưng chắc chắn Ngài không nổi giận với ông; Đức Chúa Trời cũng không xem Gióp là kẻ nội thù của Ngài, nhưng là bạn thân của Ngài—Gióp 19:11; đc. 10:13.
- C. Đức Chúa Trời biết rằng sau khi Gióp trải qua khoảng thời gian chịu khổ, ông sẽ được tái xây dựng bằng Đấng Tam Nhất Thần thượng để có thể trở nên một người khác—một người mới, một thọ tạo mới (Ga. 6:15), để hoàn thành gia tể đời đời của Đức Chúa Trời hầu biểu lộ Đức Chúa Trời (2 Cô. 5:17); đây là câu trả lời vĩ đại cho câu hỏi vĩ đại trong sách Gióp.
- D. Khi đọc Kinh Thánh, chúng ta cần tập trung chú ý đến gia tể đời đời của Đức Chúa Trời vì sự ban phát thần thượng; nếu không biết gia tể của Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ không hiểu Kinh Thánh; ý định của Đức Chúa Trời cho Gióp là làm Gióp trở thành người của Đức Chúa Trời, người được cấu tạo Đức Chúa Trời theo gia tể thần thượng của Ngài:
  - 1. Kinh Thánh gồm 66 sách chỉ vì một điều: để Đức Chúa Trời trong Christ bởi Linh ban phát chính Ngài vào trong chúng ta làm sự sống, bản chất và mọi sự của chúng ta hầu chúng ta có thể sống Christ và biểu lộ Christ; điều này nên là nguyên tắc chi phối đời sống của chúng ta—Gi. 10:10b; 1 Cô. 15:45b; La. 8:2, 10, 6, 11; Phil. 1:19-21a; 2 Cô. 3:6.
  - 2. Đức Chúa Trời xử lý Gióp để đem ông ra khỏi lĩnh vực đạo đức mà vào lĩnh vực đạt được Đức Chúa Trời, hầu ông được xoay khỏi việc tìm kiếm sự hoàn hảo trong đạo đức mà tìm kiếm và đạt được Đức Chúa Trời thay vì bất cứ điều gì khác; một người đứng trước mặt Đức Chúa Trời căn cứ trên việc người ấy đã đạt được Đức Chúa

Trời nhiều bao nhiêu—Thi. 27:8; 105:4; Phil. 3:8; Mat. 25:3-4, 9; Châm. 23:23; Khải. 3:18; 2 Cô. 3:18; 4:17; 1 Phi. 2:7; Đa. 5:27; 9:23; 10:11, 19.

3. Mục đích của Đức Chúa Trời trong việc xử lý dân thánh của Ngài là họ sẽ được làm cho trống không khỏi mọi điều và chỉ nhận lấy Đức Chúa Trời là phần thu đạt được của họ; Ngài muốn dân Ngài đạt được Ngài, dự phần Ngài, sở hữu Ngài và vui hưởng Ngài ngày càng nhiều hơn, chứ không phải điều gì khác, cho đến khi sự vui hưởng của họ đạt đến mức đầy đủ nhất hầu cho họ trở thành Giê-ru-sa-lem Mới—Mat. 5:3; Thi. 43:4; 73:25-26; Phil. 3:8-9; Khải. 21:2.
4. Đây là ý nghĩa nội tại của toàn bộ Tân Ước là câu trả lời vĩ đại cho câu hỏi vĩ đại trong sách Gióp về mục đích của Đức Chúa Trời trong việc tạo nên con người và trong việc xử lý dân được chọn của Ngài.

III. Nan đề căn bản của Gióp là ông thiếu hụt Đức Chúa Trời; trong mọi sự xử lý của Đức Chúa Trời đối với Gióp, ý định của Đức Chúa Trời là giảm hạ Gióp đến không còn gì, song vẫn duy trì sự tồn tại của ông (2:6) hầu Ngài có thời gian để truyền chính Ngài vào trong Gióp; Đức Chúa Trời chỉ quan tâm một điều—được đem vào trong chúng ta (Êph. 3:16-19):

- A. Gióp đã tự xưng công chính (Gióp 6:30; 9:20; 27:5-6; 32:1), và ông hài lòng với những gì ông đã trở thành (13:3; 23:3-4; 31:6), song ông không nhận ra tình trạng đáng thương của mình trước mặt Đức Chúa Trời (đc. Khải. 3:16-18).
- B. Vinh hiển của Gióp là sự hoàn hảo và chính trực của ông, và mũ miện của ông là phẩm hạnh của ông; Đức Chúa Trời đã tước bỏ vinh hiển ấy khỏi ông và cất bỏ mũ miện ấy khỏi đầu ông (Gióp 19:9); hi vọng của Gióp từng là xây dựng “cây” phẩm hạnh của ông, nhưng Đức Chúa Trời không cho phép một cây như vậy lớn lên bên trong Gióp; trái lại, Đức Chúa Trời đã nhổ bỏ cây này, hi vọng này (c. 10), hầu Gióp được đem vào lĩnh vực đạt được Đức Chúa Trời.
- C. Đức Chúa Trời muốn Gióp biết rằng ông đã ở trong lĩnh vực sai, đó là xây dựng chính mình như một người trong thọ tạo cũ trong sự hoàn hảo, chính trực và phẩm hạnh của mình; Gióp đã tôn vinh chính mình trong những điều này, nhưng Đức Chúa Trời xem những điều này là sự cản trở cản tước bỏ hầu Gióp có thể nhận lãnh Đức Chúa Trời trong bản chất, sự sống, yếu tố và thể yếu của Ngài và nhờ đó được biến đổi theo cách trao đổi chất để trở nên Thần–nhân, tức một người trong thọ tạo mới, biểu lộ Đức Chúa Trời và ban phát Ngài vào trong người khác—2 Cô. 3:18; 1 Phi. 4:10; Êph. 3:2.
- D. Ý định của Đức Chúa Trời đối với Gióp là phá đổ Gióp thiên nhiên trong sự hoàn hảo và chính trực của ông hầu Ngài có thể xây dựng một Gióp được đổi mới trong bản chất và các thuộc tính của Đức Chúa Trời; sự ki luật của Thánh Linh phá đổ bản thể thiên nhiên của chúng ta để cấu tạo thành một bản thể được đổi mới—2 Cô. 4:16-18; La. 8:28-29.
- E. Công tác của Linh bên trong chúng ta là cấu thành một bản thể mới cho chúng ta, trong khi công tác của Linh bên ngoài là phá đổ mọi phương diện của bản thể thiên nhiên chúng ta qua môi trường của chúng ta; chúng ta nên hợp tác với Linh vận hành này và chấp nhận môi trường mà Đức Chúa Trời đã sắp xếp cho chúng ta—Phil. 4:12; Êph. 3:1; 4:1; 6:20; 1 Cô. 7:24.
- F. Mục đích chính của sự chịu khổ trong vũ trụ này, đặc biệt khi liên quan đến con cái Đức Chúa Trời, là qua đó, bản chất của Đức Chúa Trời có thể được đem vào bản chất của con người hầu con người đạt được Đức Chúa Trời đến mức đầy đủ nhất—2 Cô. 1:8-9; 4:16:
  1. Trong khi Đức Chúa Trời hằng sống có thể hành động nhiều điều vì cơ con người thì sự sống và bản chất của Đức Chúa Trời hằng sống không được đem vào trong con

người; khi Đức Chúa Trời của sự phục sinh hành động thì sự sống và bản chất của Ngài được đem vào trong con người—c. 16.

2. Đức Chúa Trời không đang hành động để bày tỏ đại năng của Ngài bằng những hành động bên ngoài nhưng đang hành động để truyền và đem chính Ngài vào trong con người; Đức Chúa Trời dùng môi trường để đem sự sống và bản chất của Ngài vào trong chúng ta—Ga. 4:19; 2 Cô. 4:7-12; 1 Tê. 3:3; Gi. 16:33.
3. Để sống trong sự phục sinh và được cấu tạo Đức Chúa Trời của sự phục sinh, chúng ta phải được đồng hóa theo hình ảnh của Christ là Con trưởng của Đức Chúa Trời qua “mọi sự”—La. 8:28-29; Hê. 12:10; đc. Giê. 48:11.
4. Khi đang ở trong những nỗi khổ, chúng ta có thể phàn nàn Đức Chúa Trời nhưng sự phàn nàn của chúng ta có thể là lời cầu nguyện tốt nhất, lời cầu nguyện vui thỏa nhất với Đức Chúa Trời; khi chúng ta đang phàn nàn thì Đức Chúa Trời vui mừng vì Ngài đang làm cho mọi sự cùng tương tác để tốt hầu chúng ta có thể được đồng hóa theo hình ảnh của Con trưởng Ngài—đc. Thi. 102, tiêu đề.

IV. Chuyển động của Đức Chúa Trời Tam Nhất hầu thần hóa con người nhằm hoàn thành gia tế của Ngài để có sự biểu lộ tập thể hoàn toàn là ở trong linh hòa quyền, tức Linh thần thượng được hòa quyền như một với nhân linh của chúng ta—1 Cô. 6:17; Khải. 1:10; 4:2; 17:3; 21:10; đc. Gióp 12:10; 32:8:

- A. Trong đời sống Cơ Đốc, chúng ta nên sống bởi Linh và bước đi bởi Linh; chúng ta nên làm mọi sự và là mọi sự bởi Linh, với Linh, trong Linh và qua Linh; vì thế, chúng ta cần quan tâm đến linh của mình, làm mọi sự bằng cách vận dụng linh để kinh nghiệm Linh thần thượng đang sống trong chúng ta, lập nhà Ngài trong chúng ta, và biến đổi chúng ta—Ga. 5:16, 25; Phil. 3:3; La. 8:4, 6; 2 Cô. 2:12-14; Mal. 2:15-16.
- B. Chúng ta không nên thực hiện bất cứ hành động nào bên ngoài Linh bao-hàm-tất-cả; chúng ta không nên đối mặt với bất kì tình huống nào hoặc đáp ứng bất kì nhu cầu nào bên ngoài Linh; chúng ta phải học tập chạm đến Linh thần thượng trong linh chúng ta; đây là ý nghĩa nội tại của đời sống Cơ Đốc và công tác Cơ Đốc để hoàn thành gia tế của Đức Chúa Trời—Xa. 4:6; 2 Cô. 3:3, 6; La. 1:9; 7:6; Phil. 3:3.
- C. Là Cơ Đốc nhân và người đắc thắng không chỉ khó mà là không thể; chỉ có Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trái-qua-tiến-trình và được tổng kết sống trong chúng ta như là Linh bao-hàm-tất-cả trong linh chúng ta mới có thể là Cơ Đốc nhân và người đắc thắng—Lu. 1:37-38a; 2 Cô. 4:13; La. 8:2.
- D. Miễn là làm mọi sự theo Linh thì chúng ta có thể kinh nghiệm sự nhục hóa, đời sống làm người, sự chết, sự phục sinh và thăng thiên của Christ cùng với sự tuôn đổ của Linh; điều này sẽ làm cho chúng ta trở nên Hội thánh của Đức Chúa Trời, Thân thể của Đấng Christ, người mới, cây nho và các nhánh là cơ cấu hữu cơ của Đức Chúa Trời Tam Nhất, những điều này sẽ tổng kết trong Giê-ru-sa-lem Mới—Phil. 1:19; G-ên 2:28-32; Công. 2:16-21; Êph. 1:22-23; 2:15; 4:4, 23-24; Gi. 15:1-11; Khải. 3:12; 19:7-9; 21:2, 10.

V. Khi Đức Chúa Trời hiện ra với Gióp, ông thấy Đức Chúa Trời, đạt được Đức Chúa Trời trong kinh nghiệm cá nhân và ghé tởm chính mình—Gióp 38:1-3; 42:1-6:

- A. Ngày nay, Đức Chúa Trời của chúng ta là Linh bao-hàm-tất-cả, tức sự tổng kết của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trái-qua-tiến-trình và được tổng kết; Đức Chúa Trời mà chúng ta nhìn xem ngày nay là Linh tổng kết, và chúng ta có thể nhìn xem Ngài trong linh của chúng ta—2 Cô. 2:10; 2 Ti. 4:22:

1. Chúng ta nhìn thấy Đức Chúa Trời hầu có thể được cấu tạo Đức Chúa Trời; việc nhìn thấy Đức Chúa Trời làm chúng ta được biến đổi, và nhìn thấy Đức Chúa Trời tương đương với đạt được Đức Chúa Trời—2 Cô. 3:16, 18; Mat. 5:8; Khải. 22:4.
  2. Càng nhìn thấy Đức Chúa Trời và yêu mến Đức Chúa Trời, chúng ta càng từ chối chính mình và ghét chính mình—Gióp 42:5-6; Ês. 6:5; Lu. 14:26.
- B. Để nhìn thấy Đức Chúa Trời, chúng ta phải vận dụng linh—Êph. 1:17-18; 3:16-17; 1 Cô. 2:9-16; 2 Cô. 4:13; 1 Ti. 4:7; 2 Ti. 1:6-7:
1. Càng nhìn xem Ngài trong linh mình, chúng ta càng nhận lãnh mọi thành phần của Ngài vào bản thể chúng ta làm sự cung ứng bên trong của chúng ta—2 Cô. 3:16-18.
  2. Ở giữa những hoạn nạn, chúng ta phải chú tâm đến linh mình, nhận Chúa là nơi cư ngụ của chúng ta, bí quyết cho sự đầy đủ của chúng ta—2:13; 7:5-6; Mal. 2:15-16; Thi. 91:1; Phil. 4:11-13; Thi. 90:1-12; 31:20; Ês. 32:2.
- C. Để nhìn thấy Đức Chúa Trời, chúng ta phải xử lí lòng mình—2 Cô. 3:16, 18; Mat. 5:8; 13:18-23:
1. Chúng ta phải được đổi mới trong linh của tâm trí bằng cách được tái cấu tạo lời thánh của Đức Chúa Trời hầu được chỉ dẫn, chi phối, cai trị và kiểm soát bởi lời của Đức Chúa Trời—Êph. 4:23; Phục. 17:18-20; Phil. 2:2, 5.
  2. Chúng ta phải được đốt cháy bởi tình yêu của Chúa, có tình cảm được đổ đầy Ngài là lòng sốt sắng của chúng ta dành cho nhà của Ngài—1:8; 2 Cô. 5:14; 2 Ti. 1:6-7; Gi. 2:17; Mác 12:30.
  3. Chúng ta phải để ý muốn của mình được Christ chinh phục và được biến đổi bởi Christ qua các nỗi khổ hầu ý muốn ấy thuận phục quyền làm đầu của Christ (Phil. 2:13; đc. Nhã. 4:1, 4; 7:4a, 5), và chúng ta phải duy trì một lương tâm tốt và thuần khiết bởi huyết vô giá, tẩy sạch và thanh tẩy của Christ (Công. 24:16; 1 Ti. 3:9; Hê. 9:14; 10:22).

VI. Mục đích của Đức Chúa Trời trong việc xử lí những người yêu Ngài là để họ đạt được Ngài đến mức đầy đủ nhất, vượt trên việc mất đi tất cả những gì họ có mà không phải là Ngài (Phil. 3:7-8), hầu Ngài được biểu lộ qua họ nhằm hoàn thành mục đích của Ngài trong việc tạo dựng con người (Sáng. 1:26).